

Hembygdens dag 22 augusti

OMSLAGSBILDEN:

Det är väl inte utan att vi längtat efter att få träffas igen. Bara sitta ner och prata, kanske ta en fika, köpa lite lotter. Vi hoppas vi kan erbjuda just detta på Hembygdens dag söndagen den 22 augusti.

Hoppas vi ses då!

Foto: Hans Kündig

Debatt om nya planer

Debatten och åsikterna har haglat tätt under senhösten. Jag tänker på kommunens tankar på att bygga bostäder i det lilla skogspartiet norr om Aspvägen och inte minst att göra just Aspvägen till en genomfartsväg från Sigtuna till Arlanda.

Anledning till att såväl traditionella medier som sociala medier översvämmats av synpunkter är att Sigtuna kommun i april publicerade en ny översiktsplan som sträcker sig ända fram till 2035. Det är ett digert dokument på 140 sidor.

Kommunen inbjöd till synpunkter. Och det blev det sannerligen, i alla fall i sociala medier.

Samtidigt har också Trafikverket bjudit in till samråd kring en järnvägsplan för stationen i Märsta. Man vill anpassa stationsområdet till den ökade mängden resenärer och mängden gods.

Plankorsningen vid Rolsta kommer att ersättas med en ny vägbro över spåren som ansluter till den ”nya” Aspvägen. Nuvarande plankorsningen vid Brobyvägen kommer att ersättas med en järnvägsbro/gång-och cykeltunnel. Åtgärder för att förbättra trafiksäkerheten.

Och som en bisats skriver Trafikverket att det gamla Stationshuset kommer att rivras. Stationshuset har anor från sent 1800-tal men ödelades i en brand år 2000. Då bedömde man att den var så värdefull att den byggdes upp på nytt. Nu lite över 20 år senare ska den alltså rivras!

Det är inte svårt att sympatisera med kritikerna. Men självklart behövs planering. Dock kan jag inte låta bli att undra över hur stora förändring vi medborgare är villiga att acceptera?

Tiden att lämna synpunkter är nu passerad. Jag förutsätter att lämnade synpunkter också kommer att avspelas i verkligheten framöver.

Jan-Peter

TIDLÖSAN

UTGES AV:

Husby-Ärtinghundra Märsta
Hembygdsförening
195 91 Märsta

Bankgiro: 5400-5244

Swish: 123 513 73 36

UTKOMMER: 4 gånger per år.

TRYCK: PP-Tryck, Märsta

REDAKTION:

Agneta Nilsson, Marés Lendway,
Ulf Berndtson, Bo Klang, layout
Jan-Peter Alm, ansvarig utgivare

Manus mottages med tacksamhet.

Vi förbehåller oss rätten att i samarbete med författaren redigera det insända materialet.

E-post: marstahembygd@gmail.com

INNEHÅLL	Sid
Debatt om nya planer	3
Minnen från Märstaån	4
Huset som överlevde	8
Krogatorp - E 4:an på tomten	10
Pandemi för 100 år sedan	12
Gamla Bygdegården i Odensala	14
Från vårt Bildarkiv	15
Sanningen om Smällen	16
Från Läsekretsen	17
Det händer i höst	18
Hembygdens dag	20

BLI MEDLEM I VÅR FÖRENING

Medlemskapet berättigar till deltagande i alla evenemang, även de som inte är öppna för allmänheten, och du får Tidlösan i din brevlåda fyra gånger om året. Avgiften är 140 kronor om året och gäller för hela familjen.

Enklaste sättet att bli medlem är att sätta in avgiften på vårt Bankgiro med angivande av *namn och adress*. Skriv gärna *Ny medlem* som referens.

För mer information gå till föreningens hemsida: www.hembygd.se/husbyarlinghundra

Minnen från Märstaån

På Wikipedia kan man idag läsa:

Märstaån rinner i utkanten av Märsta och således i centrala delen av Sigtuna kommun. Märstaåns avrinningsområde är ca 80 kvadratkilometer. Märstaåns huvudgrenar är Rosersbergsbäcken, Odensalabäcken, Kättstabäcken och Halmsjöbäcken. Namnet Märstaån syftar i första hand på sträckan direkt efter sammanflödet mellan Halmsjöbäcken och Odensalabäcken vid Broby. Efter Broby är Märstaån idag till stora delar kulverterad och mynnar ut i Mälaren (Steningeviken).

Märstaån har en gedigen historia som ett väldigt förorenat vattendrag vilket till största del beror på utsläpp från Arlanda. Dessa utsläpp till Märstaån har dock minskat i omfattning vilket har lett till att vattnet under 1990-talet successivt har förbättrats radikalt. Inom Märstaåns avrinningsområde finns det två sjöar, Halmsjön och Horssjön. Även dessa sjöars vattenstatus har förbättrats de senaste åren beroende på att man har slutat använda banavsningsmedlet Urea. Men alla utsläpp kommer inte från Arlanda, en stor del kommer av utsläppen till vattendraget kommer från jordbruk, enskilda avlopp samt dagvattenutsläpp. En angelägen åtgärd i syfte att förbättra rening och fördröjning av Märstaåns flöden är anläggande av en natur- och våtmarkspark i nedre delen av Steningedalen.

Allt det där var ingenting som existerade i mina tankar. I unga år var ån en spännande lekplats även om föräldrarna hade åsikter om blöta kläder och risker. Av allt som fanns att upptäcka i naturen var rinnande vattnen mest spännande. Det fanns alltid något att upptäcka. Strövtågen sträckte sig från utflödet i Steningeviken genom beteshagarna i Steningedalen, under riksväg 13 och längs järnvägen fram till viadukten där ån rann under spåren. I viadukten fanns det en smal ramp på bägge sidor om det rinnande vattnet.

På vårarna kunde vattnet gå ända upp på ramperna och under vintern var det farligt halt. Vissa dagar var det att gå hem och byta till torra kläder innan utforskningen kunde fortsätta.

Vid sidan av Åvallen

Sakta flöt ån vid sidan av Åvallen, samhällets dåvarande fotbollsplan, under Brobyvägen och förbi sågen där Odensalabäcken och Halmsjöbäcken förenades till Märstaån. Där slutade mina upptäcktsfärder och jag vände åter nedströms. På den tiden var ån öppen hela vägen

Här intill Märstas fotbollsplan Åvallen fanns tidigare Märstaån, som numera delvis är kulverterad. Vid snedsparkar hamnade bollen då och då i ån och då fick Sven Östervall fiska upp den. Självklart kallades han "Fiskarn". Foto: Okänd

förutom under vägarna och järnvägen. Vintertid var delar av ån istäckt. Från järnvägsviadukten ner till Riksväg 13 var det mera strömt, där låg det is enbart efter kanterna. Längre ner mot Steningedalen gick det att åka skridskor vissa vintrar.

Spännande på vårvintern

Vårvintern var en spännande tid. Mycket vatten i ån. Där det strömmade som mest släppte isflak från land. Ett eldorado för oss som tordes hoppa ut på ett flak och följa med nedströms. Isen var hal, farten var hög. Var man tillräckligt skicklig, eller kanske var det tur, kunde färden räcka ända ner till riks13. Men innan man kom dit måste isflaket överges, torrskodd eller genomblöt. Utrymmet under riksvägen var snålt tilltaget och det fanns stor risk att skada sig.

Sommartid rann ån sakta och lugnt. Ett av nöjena då var att fånga fisk, något som vi kallade spigg. Vi byggde dammar i strandkanten och släppte där in de spigg vi lyckades fånga. Ett annat nöje var att försöka hoppa över det rinnande vattnet från ena sidan ån till den andra. Vi provade där det var som smalast men efter lite övning flyttade vi till platser där ån var bredare.

Segelbåt i födelsedagspresent

Till min födelsedag ett år fick jag en fin segelbåt. Det var en stor båtformad tråkloss i blått och vitt. Mitt på träklossen satt en mast med tillhörande segel. Eftersom jag aldrig hade varit ute med en riktig segelbåt fanns inte kunskapen om hur man seglar. Första dagen det var fint segelväder styrdes kosan mot den bredare delen i Steningedalen. När båten var sjösatt i ån släppte jag den för att njuta av synen.

Båten for i väg med hjälp av vinden och strömmen. Tänkte jag inte på. Springande på ena sidan av ån medan båten följde strandkanten på andra sidan. På den tiden fanns det två broar och en spång över ån nedanför riks13. Det var alltså långt att springa innan jag kunde komma över på andra sidan och hejda seglatsen. Inte bara ont om broar. Hela dalen var uppdelad i beteshagar för traktens tamdjur. Att klättra över taggtråd när man har bråttom är inte den roligaste sysselsättningen. Vid hemkomsten fick den fina segelbåten ett snöre fastbundet i fören inför nästa seglats, mina trasiga kläder fick en översyn och händerna fick några plåsterlappar.

Innan regleringen hände det titt som tätt att Märstaån svämmade över. Här är till och med E4-an i fara. Foto: Fotoarkivet

Riktiga vintrar!

Mina ungdoms vintrar var riktiga vintrar som jag minns. Skidor och skridskor var vanlig utrustning. Vissa år frös ån till i Steningedalen så att det gick att åka skridskor hjälpligt. Vad man lärde sig var att inte åka där de talrika bäckarna rann ut i ån och där isen var tunnare. Man lärde sig den hårda vägen. Det var lång väg att genomblöt gå hem. Mitt liv som framtida skidåkare blev heller inte som jag hoppades. En av mina träningsrundor jag åkte var längs ån ner genom Steningedalen. Jag kämpade på gan-

Märstaån är riktigt vattenfylld när den rinner ut i Steningeviken. Foto: Hans Kündig

ska bra men till slut tröttnade jag på de tidigare nämnda taggtrådarna. Det var ju ännu värre med skidor på fötterna!

Röjning för störtloppsbacke

Störtlopp hade vi hört talas om. Det måste vi prova. Ungefär mitt för där kolonistugorna nu finns fast på andra sidan ån är terrängen brant. Där röjde vi innan vintern en smal backe genom snårskogen och stenrösen, flyttade

stenar, bröt ner några småträd och kapade kvistar. Om man var duktig och kunde stå upp hela backen hamnade vi ända ute på åns is. Ibland höll isen. Ofta ramlade vi redan i skogen i början på backen. Och det var nog tur det. När jag på mina promenader i nutid stannar till vid vår störtloppsbacke och ser hur brant det är, var det nog tur att vi för det mesta ramlade i övre delen av backen.

Lars Holmqvist

KALENDARIUM

22 augusti: Hembygdens dag. Se sista sidan!

18 september: Berättarcafé i Husby skola

26 september: Gamla bilder visas i Husby skola

17 oktober: Musikcafé i Husby skola

21 november: Julbord med musikunderhållning i Husby skola

Styrelsen sammanträder i regel första måndagen i månaden.

Huset som överlevde

ett stenkast från Märsta Centrum ligger en fin liten röd stuga som är svår att inte fatta tycke för. Den ligger mitt i grönskan med utsikt ut över Centrumleden ända bort till Kungshörnet. Numera är det Märsta Kulturförening som disponerar den kommunägda fastigheten. Och den har därför fått namnet Kulturstugan.

Runt omkring dominerar betydligt större fastigheter. Där finns de färgglada husen på Södergatan och biblioteket och kulturskolan. Men också 50-tals husen på både Stockholmsvägen och Skolgatan.

Nymärsta gård som den såg ut på 1950-talet.

Nuvarande Kulturstugan har tidigare varit hemvist för studieverksamhet, som scoutstuga och har också används för annan typ av ungdomsverksamhet.

Den lilla, röda stugan har anor från en lång tid tillbaka, även om själva huset inte fanns med från början utan är byggt i början av 1900-talet. Den gård som tidigare låg på platsen hette Nymärsta gård och hade anor från 1700-talet. I mitten av 1800-talet fanns totalt 11 byggnader på Nymärsta gård, som då därmed betecknades som en ganska stor gård.

När villasamhället började växa fram avstyckades en stor mängd tomter från Nymärsta gård. I boken "Märsta de fyra kullarnas stad" av Tomas Stavbom och Ragnar Fornö, berättar Bertil Franzen som var kommunalkamrer i Märsta kommun: "I början av 50-talet sköttes vägarna i samhället av de olika markägarna.

Vid utbyggnad fanns det ingen stadsplan att utfå från, utan det ingick istället i olika mindre byggplaner. Det innebar att till exempel godsägare Rassing på Nymärsta anlade vägar till tomter som han sålde på Idrottsvägen och Ängsvägen".

Allt utom Kulturstugan revs 1972 för att ge plats för ny bebyggelse.

Kulturstugan idag

*Text och Foto:
Jan-Peter Alm*

Krogtorp - E 4:an på tomten

Krogtorp vid Lövestabacken i i Märsta delas i två nästan lika stora delar av E-4. Den kraftigt trafikerade vägen går tvärs över gårdsplanen. Hemmansägare August Viberg är inte besvärad av trafiken annat än när han skall över vägen.

Märstabo har E 4 på tomten 4.000 bilar passerar dagligen

Med denna braskande rubrik och bild börjar en UNT-artikel på sidan 10 från början av 1960-talet. Det handlar om livet utmed en livligt trafikerad landsväg. Sten Viberg föddes och bodde i torpet i hela sitt liv.

År 1925 flyttade familjen Viberg till Krogtorp. Familjen bestod av fadern August, modern Alice samt barnen Sven, Eskil, Svea, Margareta, Sten och Sture som var tvillingar. Över 75 år har Krogtorp varit i familjens ägo.

Torpet ligger på ömse sidor av E 4 vid Lövestaholmsbacken. Gården är ett gammalt värdshus för förbönder – därav namnet – men flyttades till nuvarande plats för åtminstone 200 år sedan. Då var inte trafiken besvärande. Det var tryggt att ha gården i närheten av allfarvägen. Det var ett hus som levde på de förbipasserande.

Mitten av 1960-talet såg de som passerade Krogtorp en röd liten gård i en skogsbacke. För ägaren av gården, August Viberg och hans hustru Alice är genomfartsleden naturligtvis ett problem. Bullret från bilarna dag som natt har man vant sig vid. Värre är det att flera gånger om dagen ta sig över vägen till ladugården och uthus.

En annan gård som hade liknande problem är gården Gustafsberg mellan Märsta och Rosersberg.

I början av 1960-talet var medeldygnstrafiken söder om Uppsala 2 000 fordon. I mitten av 1960-talet räknade man med en höjning med 70 % till 3 400 fordon. Men på sommaren steg denna siffra till 5 000 fordon dagligen samt vid enstaka trafiktoppar, såsom söndagar kan man räkna med 6 000 fordon.

E 4 hette tidigare huvudriksväg 13 fram till 1962. Motorvägen mellan Märsta och Uppsala blev klar 1972 och därmed byter E 4 sträckning. Sedan kallas vägen länsväg 255.

Krogtorp en varm dag i mitten av juli 2021.

Uthusen på andra sidan av vägen

Text och foto:
Bo Klang

Pandemi för 100 år sedan

Från Wikipedia: En **pandemi** (grekiska: pandemias, ”hela folket”), förr farsot, är en epidemi som får spridning över stora delar av världen och drabbar många individer.^[1] Från att ha varit en medicinsk term har uttrycket under 2000-talet kommit att bli en del av vardagspråket.

Exakt var skiljelinjen går mellan pandemier och mindre allvarliga sjukdomsutbrott är föremål för diskussion, men den klassiska definitionen lyder:

En epidemi som uppstår över hela världen eller över ett mycket stort område, som korsar internationella gränser och vanligtvis påverkar ett stort antal människor och är smittsam.

Sedan slutet av 2019 har vi återigen drabbats av en pandemi, Covid-19 som i skrivande stund pågår i hela världen. I många delar av världen har vaccinering påbörjats under 2021. En del startade tidigt och andra senare. Det svenska samhället börjar mer och mer att komma igång. Sådant märks tydligt på stora evenemang och som i vårt fall flygresor.

Till juli 2021 hade drygt 1 miljon sjukdomsfall och drygt 14 600 dödsfall rapporterats. Av dessa dödsfall är det drygt 100 i Sigtuna kommun.

I hela världen är ca 164,5 miljoner infekterade och ca 3,5 miljoner döda.

Men det finns en pandemi som var ännu värre och härjade för ca 100 år sedan. Spanska sjukan, även kallad spanskan, var en ovanligt svår och dödlig influensa som varade från mars 1918 till juni 1920.

Egentligen uppstod inte influensan i Spanien men det var det land där den först fick stor pressbevakning. Landet var neutralt, medan de krigförande länderna blockerade mycket av rapporteringen i medierna om influensan för att inte skada stridsmoralen bland vanligt folk, och därför kom Spanien att framstå som epidemins centrum.

Spanska sjukan lär ha sitt ursprungsland i USA. De flesta dödsfallen var unga vuxna. Uppskattningsvis infekterades ca 500 miljoner personer och mellan 50 till 100 miljoner av dem avled. Vid denna tid var världsbefolkningen ca 1,6 miljarder människor. Influensan hade tre vågor vilken den andra var allra värst som startade i augusti 1918 och pågick till i början av år 1919.

Anledningen till dess stora spridning var de många och stora truppflyttningarna som ägde rum efter första världskrigets slut.

I Sverige, vars befolkning var ca 6 miljoner människor. Officiellt dog 37 573 personer i spanska sjukan under åren 1918–1920. Till det ska läggas ytterligare något tusental där dödsorsaken sannolikt var influensa. I Sverige kulminerade sjukdomen under oktober och november 1918.

Hårdast drabbat var Norrland främst inlandet, där till exempel Jämtland var det län som hade högst andel döda och Arjeplogs kommun hade den största andelen döda i Sverige.

Odensala och Husby-Ärtinghundra blev också drabbade. Efter genomgång i dödboken var det totalt sex personer som hade dödsorsaken, Spanska sjukan, tre i varje församling.

Visst du att Tingvallavägen i Märsta är nästan lika lång som Sveavägen i Stockholm. De båda är nästan två kilometer långa.

För övrigt skiljer de sig åt. Sveavägen har flera hus, två stora gatukorsningar i vägsträckningen och flera mindre, två stora trafikplatser i ändarna, nitton trafikljus. Sveavägen är bredare och mycket fler bilar och köer. Däremot är antalet busshållplatser nästan lika många.

Vid den här tiden florerade även dubbelsidig lunginflammation.

Spanska sjukan drabbade även det svenska kungahuset på den tiden. Det var prins Erik, hertig av Västmanland som var yngste son till Kung Gustav V och Drottning Victoria. Han var vid sin död 29 år gammal.

Andra pandemier som vi har hört talas om är Digerdöden som härjade i mitten av 1300-talet.

Sedan kommer några i modern tid såsom Asiaten 1957 med ca 300 000 insjuknade svenskar.

1968-1970 kom Hongkong-influensan. Då uppskattas ca 1 miljon svenskar insjuknat.

Slutligen 2009, en svininfluensa, då många unga människor vaccinerades och en del utvecklade narkolepsi.

Bo Klang

Efterlysning

Kära medlemmar!

Tidlösan efterlyser tips och artiklar som vi kan skriva om i kommande Tidlösor.

Det är tomt på lagret och vi vill ha mer, mycket mer.

Skicka dina tips och artiklar till redaktionen på e-postadressen: **marstahembygd@gmail.com**

Gamla Bygdegården i Odensala

På Facebooksidan "**Samverkan Odensala**" har i mitten av juli ett upprop startas om att rädda gamla Bygdegårdens. När den byggdes en gång i tiden skänktes både Odensala- & Husbyborna material eller arbete för att bygga den.

Förslaget som finns är att Odensalaborna köper tillbaka gamla Bygdegården för en ringa penning och rustar upp den. Sigtuna kommun svarar att man ser över hela området och utreder husets funktion och omkringliggande mark.

Tidlösan gjorde ett besök och fann att getingar hade ett bo i en ventil. Södersolen gör sitt när det gäller fasad och fönsterkarmar. Vi kan konstatera att ett beslut behöver komma ganska snart.

Getingboet sitter på hussidan på bilden ovan

Text & foto: Bo Klang

Från vårt bildarkiv

Under rubriken "Från vårt bildarkiv" berättade jag i förra numret om ett foto från 1960-talet. Den här gången blir det ett foto som är nästan 100 år gammalt. Fotot är taget en sommardag i början av juni i Märsta anno 1923 och platsen är Villa Björkudden. Antingen är det Olof Haldor Simlund eller någon av hans söner som hissar den svenska flaggan. Anledningen till flaggningen är att hans hustru Helma Cecilia firar sin födelsedag. Klädkoden är kostym och hatt. Olof Haldor Simlund var kronolänsman.

Olof Haldor föddes i mitten av januari 1853 i skolhuset i Markim. Hans far Johan Olof hade ett kombinationsarbete där, dvs. organist, klockare och lärare. Modern Inga Aurora Melander var dotter till komminister Johan Melander. År 1881 gifter sig Olof Haldor med Helma Cecilia Ekström från Sätuna gård i Märsta. De får tillsammans 10 barn varav 5 barn dör i tidig ålder, 2 barn emigrerar till Argentina och den ene blir plantageägare. 2 pojkar och en flicka blir kvar i Sverige.

Efter sejourer i Stockholm och Österåker flyttar familjen år 1889 till Tollsta länsmansboställe. År 1913 flyttar landsfiskalen Simlund till Villa Björkudden där han avlider på Anna-dagen 1925.

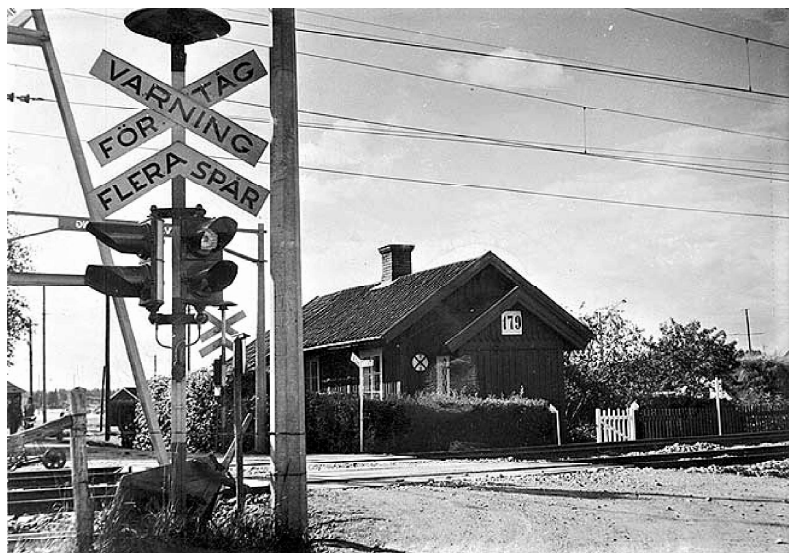
Bo Klang

Sanningen om "Smällen"

Sven Eriksson i Bromsta har författat och sammanställt en skrift som handlar om "Smällen" i Odensala.

Både hus och människor med anknytning till den som kan räknas som Odensala centrum beskrivs.

Redan år 1866 heter platsen vid den gamla järnvägsövergången i Odensala Smällen i kyrkböckerna. En myt berättar att namnet skulle komma från att järnvägsgrindarna stod och smälldes i vinden. Jag fick nu rådet att kolla upp om mynten stämde. Mina vänner var kritiska till mitt antagande, skriver Sven Eriksson.

Smällen med banvaktarstugan innan den flyttades någon gång under 1960-talet.

- Jag fann då redan 1835 i husförhörslängderna ett Smällen på Ista hage. Där bor inhyses Jan Andersson och avskedade soldaten Nils Olof Fritz med sina familjer. Stället benämns även som backstuga Ista hage Smällen. 1844-1860 står det Ista ägor Smällen. Därefter saknas Ista smällen i kyrkböckerna. Således är hela saken med grindarna en skröna.

Skriften på 44 sidor ges ut i samarbete med Husby-Ärlinghundra Märsta Hembygdsförening och kostar 140 kr.

Köp den via marstahembygd@gmail.com eller på Hembygdens dag i augusti.

Från läsekretsen

I senaste numret av Tidlösan skrev vi om Vendla Johanna Samuelsson. Ragnar Fornö har skickat till oss vad man skrev i Sigtuna Tidning under rubrikerna "Möderskan bekänner" och "Onaturlig moder".

Möderskan bekänner. Pigan Vendla Johanna Samuelsson från Kolsta-Husby i Erlinghundra socken hade, haktats för det hon den 1 mars 1893 mördat sitt 14 dagar gamla flickbarn genom att kasta det i strömmen från Vasabron i Stockholm. Vid den undersökning, som genom detektiva polisen i Stockholm anstälts, bar den häktade slutligen, och efter det för henne framhållits att det ställe, der hon skulle hafva kastat barnet i strömmen, vid tiden i fråga varit isbelagdt, erkänt, att hon straxt efter hemkomsten från Stockholm uti en ladugårdsbyggnad vid Kolsta, med tillhjälp af en näsduk qvåft barnet samt derefter först gömt liket i en kista och sedermera, då det börjat sprida lukt, undångömt det samma uti en tom margarinlåda under ett granträd i närheten af sitt hem, Likdelar hafva sedermera anträffats å det af mörderskan angifna stället.

Onaturlig moder. Af Stockholms läns västra domsaga å Stockholms läns fängelse dömdes den 3 dennes tjänstlickan Vendla Johanna Samuelsson för mord till lifstids ströff arbete och ständig vanfråd.

Hon hade, som bekant, i en ladugård vid Kolsta qvåft sitt 15 dagar gamla flickbarn.

Vid polisförhör uppgaf hon först, att hon kastat barnet i Norrström men vid senare förhör uppgaf hon, att hon lagt liket i en margarinlåda samt gömt den samma under en granbuske vid Kolsta, hvilken uppgift också vid undersökning besannades.

Målet skall underställas Svea hofrätts pröfning.

Vad kostade en tidning i Sigtuna anno 1890?

Sigtuna Tidning är föregångaren till SbMt eller som den nu heter Sigtunabygden. En prenumeration för ett helt år kostade då 2 kronor vilket motsvarar idag 2200 kronor.

Lösnummer såldes för en femöring i tidningsägarnas butiker i Sigtuna.

Då som nu kostade det att annonsera. Åtta öre per rad och då måste man annonsen innehålla minst tre rader.

Sigtuna Tidning kostar:

För helt år kr. 2,00

" tre fjerdels år " 1,65

" halft år " 1,10

" ett fjerdels år " 0,60

Prenumeration emottages hos tidningens utgifvare eller å närmaste postans alt.

Lösnummer å 5 öre stycket säljas uti Herrar Lundströms, Svenssons Sundbergs och Öhlundhs butiker.

Annonsor, som skola införas i Sigtuna Tidning, bera inlemnas å tryckeriet senast torsdags middag.

Annonspriset är 8 öre för hvarje finstilerad.

Utländska annonser 10 öre raden.

Minsta annonspris 25 öre.

Sigtuna i Januari 1890.

P. O. Sundberg.
Utgifvare.

Det här händer i höst

Vi önskar ingen hellre än att verksamheten efter sommaren kan återgå till någorlunda vanlig ordning. Som vi har längtat efter att få träffas och prata om vår älskade hembygd. Så här hoppas vi att hösten ska få se ut. Allt händer i Husby skola eller på Täppavallen.

Berättarcafé

Lördag 18 september klockan 14.00.

Välkommen till berättarcafé i Husby skola
Kom och ta en fika, lyssna på en berättelse eller varför inte berätta själv.
Temat denna gång är ”ett minne”.

Föranmälan är nödvändig och görs till Birgitta Nodler 073-6503677
eller till mares.lendway@telia.com senast 13/9
Arrangeras i samarbete med Sigtuna kulturförening.

Musikcafé

Söndag 17 oktober klockan 15.00 i Husby skola
Cold Mountain Band underhåller

Gamla bilder

Söndag 26 september klockan 15.00 i Husby skola

Vi gör en djupdykning i föreningens omfattande bildarkiv

Julbord med musikunderhållning

Söndag 21 november klockan 15.00 i Husby skola

Nya medlemmar:

Följande medlemmar hälsas välkommen till vår förening:

Laila Edholm, Falun, Lasse Yrlid, Jörgen Boman, Ewa Karlsson, Kerstin Lindström, Ritva Sandsten, Inger & Hans Flodell, Sylvia & Per Larsson, Ylva Holmberg, Lorenzo Garcia Mendez, Märsta, Rigmor & Börje Follinger, Norrtälje.

E-postadress: marstahembygd@gmail.com

Hemsidaadress: www.hembygd.se/husbyarlinghundra

Facebook: **Husby-Ärtinghundra Märsta hembygdsförening**

Postadress: **Husby kyrkby 142, 195 91 Märsta**

Hembygdens dag

Vid Husby skola och Täppavallen

Söndagen den 22 augusti kl. 11.00-15.00

- Dagen inleds med friluftsgudstjänst kl. 11.00
- Hela dagen: hantverk, lotterier, loppis,
- öppet skolmuseum, kulturstig
- Kolla in Sigtunaortens Biodlarförening
- Servering med kaffe och hembakat, korv, våfflor

**Underhållning från
scenen med Ivan &
Karolina**

Arr: Husby-Ärtinghundra Märsta Hembygdsförening i
samarbete med Föreningen Musik för alla